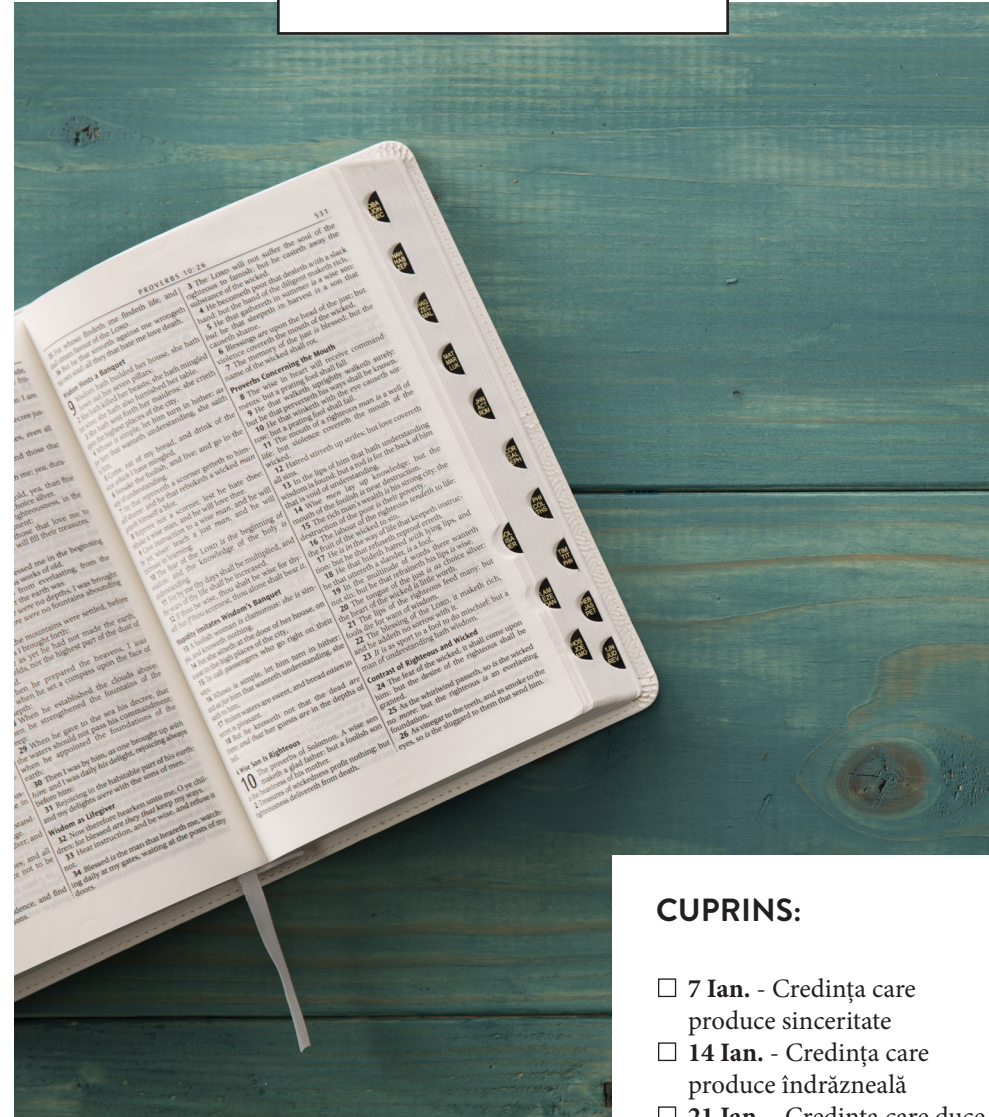

ȘCOALA DUMINICALĂ

IANUARIE 2018

CUPRINS:

- 7 Ian. - Crediința care produce sinceritate
- 14 Ian. - Crediința care produce îndrăzneală
- 21 Ian. - Crediința care duce la ascultare
- 28 Ian. - Crediința care dă putere

Nume _____

Așa cum știți, trimestrul acesta vom studia împreună ce înseamnă „Credința activă”. Iacov ne-a avertizat despre o credință moartă, care nu se manifestă prin fapte corespunzătoare. Este o credință înșelătoare, care nu ne poate mântui. Vom studia împreună despre credința adevărată, așa cum a fost ea manifestată în Biblie. Luna aceasta ne vom concentra asupra credinței extraordinare manifestată de Daniel și cei trei tineri luați ca robi în Babilon.

- Credința care produce sinceritate / Daniel 1.8 – 21
- Credința care produce îndrăzneală / Daniel 3.19 – 28
- Credința care duce la ascultare / Daniel 9.1 – 19
- Credința care dă putere / Daniel 10.10 – 19

Daniel activează în paralel cu Ezechiel, profetul exilaților. Ezechiel este în mijlocul poporului. Daniel este la palatul suveranului imperial. Pentru cei ce știu să savureze subtilitățile Cuvântului lui Dumnezeu, numele celor doi profeți definesc mesajul divin pentru epocă.

Așezat la „talpa țării”, în mijlocul celor simpli, înconjurat de exilații fără țară, Ezechiel se numește providențial „Dumnezeu este tăria mea”.

Așezat la palat, în mijlocul vrăjitorilor, al magilor și al împăraților peste ținuturi, Daniel poartă numele „Dumnezeu este Judecătorul”.

Poporul căzut avea nevoie de încurajarea lui Ezechiel. Mai marii lumii aveau nevoie să li se aducă aminte că există Cineva

NOTIȚE

10:10, 11)

- Atins de un înger (v. 10)
- Porunca de a asculta (v. 11)

2. Viitorul îmbrățișat prin credință (Daniel 10:12-14)

- Dezvăluirea făcută de Dumnezeu (v. 12)
- Încleștarea puterilor (v. 13, 14)

3. Credința lui Daniel este întărită (Daniel 10:15-19)

- Lipsa puterii proprii (v. 15-17)
- Putere de sus (v. 18, 19)

APLICAȚII PRACTICE

- În ziua de azi avem Scriptura într-o multitudine de versiuni și formate. Aceasta poate duce, foarte ușor, la o atitudine de delăsare și la reducerea timpului petrecut în Cuvânt. Lecția de azi ne aduce aminte de impactul plin de putere al Cuvântului lui Dumnezeu și de prețul plătit de mulți dintre mesagerii folosiți de Dumnezeu pentru a scrie Biblia.

deasupra lor în autoritate: Unul care vede, care apreciază, care judecă și care pedepsește.

Există o progresie în procesul prin care Dumnezeu se descoperă celor din Babilon:

1. de la înțelepciunea excepțională pe care le-o dăruiește tinerilor evrei ridicați deasupra celorlalți „studenți“ din celelalte neamuri (Dan. 1:20),
2. la decretul lui Nebucadnețar care recunoaște că „Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor și Domnul împăraților“,
3. la interdicția dată de Nebucadnețar ca „nici un om, din orice popor, neam sau limbă“ să nu-L vorbească de rău pe Dumnezeul evreilor (Dan. 3:29),
4. la edictul dat de Nebucadnețar care proclamă măreția lui Dumnezeu și subordonarea lui personală înaintea Dumnezeului evreilor (Dan. 4:34-37),
5. la zdrobirea lui Belșatar pentru hulă (Dan. 5:24-30),
6. la porunca dată de Darius ca toți oamenii din Imperiu să accepte autoritatea Dumnezeului evreilor.

Sunt exact „șase“ trepte de revelație destinate omenirii, simbolizate de cifra care-l identifică pe om în simbolistica biblică. Pentru evrei, Daniel consemnează o „septadă“ divină de revelații.

7 IANUARIE 2018

CREDINȚA CARE PRODUCE SINCERITATE

SCOPUL: Să înțelegem primul test întâmpinat de Daniel și prietenii lui în Babilon și felul în care au răspuns aceștia. Să dăm exemple de situații asemănătoare pe care le putem întâlni la locul de muncă în zilele noastre.

TEXTUL LECȚIEI

Daniel 1:8-21

VERSETUL DE AUR

Daniel 1:8

“Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce.” — Daniel 1:8

CONTEXTUL LECȚIEI

După participarea la lecție, vom putea să:

1. Istorisim cum au făcut față

Daniel și prietenii săi primei încercări din robie.

2. Istorisim întâmplări în care am fost încercați și noi la fel.
3. Ne pregătim să facem și noi pe viitor față unor astfel de încercări ale credinței.

limbilor indicatoare. Tot așa, cartea lui Daniel este pentru întregul Scripturii, indicatorul care ne ajută să ne orientăm în succesiunea de evenimente consemnate în profeții.

Cea mai mare dovadă despre veridicitatea conținutului cărții lui Daniel vine însă din partea Domnului Isus care citează din cartea profetului de trei ori în cuprinsul cuvântării Sale din Matei 24. În versetul 15, El citează Daniel 8:13; 9:27; 11:31; 12:11; indicându-le ucenicilor semnele care-i vor anunța că e timpul să fugă din Ierusalim („De aceea, când veți vedea „urâciunea pustiirii”, despre care a vorbit proorocul Daniel, „așezată în locul sfânt” – cine citește să înțeleagă! -...”)

În versetul 21, El descrie venirea „Necazului cel mare” citând din Daniel 12:1: „Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la întemeierea lumii până acum și nici nu va mai fi”.

Apoi, în versetul 30, El descrie cea de a doua venire a Sa folosind textul din Daniel 7:13: „Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului...”

Mai mult decât atât, în cel mai

solemn moment din cadrul procesului religios la care a fost supus, în ceasul în care Marele Preot l-a întrebat categoric: „Te jur pe Dumnezeu cel viu să ne spui dacă ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu”. Domnul Isus i-a răspuns cu același text din Daniel 7:13, 14: „Da, sunt. Ba mai mult, vă spun de acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu, și venind pe norii cerului” (Matei 26:63-64).

Domnul Isus îl prezintă pe Daniel drept „un crainic al lucrurilor viitoare” confirmând ceea ce scrisese însuși Daniel despre cartea sa: „Tu însă Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea, până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi și cunoștința va crește” (Dan. 12:4). La venirea Sa, Domnul Isus a proclamat începutul acestei „vremi a sfârșitului”, a ridicat pecetea de pe cartea lui Daniel și a declarat emfatic: (De acum) „Cine citește să înțeleagă” (Matei 24:15).

PREZENTAREA LECȚIEI

1. Credința potolește frica (Daniel

28 IANUARIE 2018

CREDINȚA CARE DĂ PUTERE

SCOPUL: Să înțelegem întâlnirea lui Daniel cu mesagerul ceresc și să explicăm diferența pe care o face credința atunci când ne confruntăm cu incertitudinea viitorului.

TEXTUL LECȚIEI

Daniel 10:1-19

VERSETUL DE AUR

Daniel 10:19

“Apoi mi-a zis: „Nu te teme de nimic, om preaiubit! Pace ție! Fii tare și cu inimă!” Și, pe când îmi vorbea el, am prins iar puteri și am zis: „Vorbește, domnul meu, căci m-ai întărit.”” — Daniel 10:19

CONTEXTUL LECȚIEI

ntreaga Biblie poate fi asemănată cu o oglindă plimbată asupra istoriei omenirii. Reciproca este valabilă,

căci întreaga istorie umană poate fi desprinsă din conținutul profetic așezat în cele 66 de cărți ale Bibliei.

Cartea lui Daniel poate fi numită pe drept cheia descifrării mesajelor profetice. Cadranul unui ceas n-ar fi de nici un folos fără ajutorul

Cartea poartă numele autorului ei: Daniel, care se poate traduce prin „Dumnezeu este judecătorul”.

Daniel activează în paralel cu Ezechiel, profetul exilaților. Ezechiel este în mijlocul poporului. Daniel este la palatul suveranului imperial. Pentru cei ce știu să savureze subtilitățile Cuvântului lui Dumnezeu, numele celor doi profeți definesc mesajul divin pentru epocă.

Așezat la „talpa țării”, în mijlocul celor simpli, înconjurat de exilații fără țară, Ezechiel se numește providențial „Dumnezeu este țaria mea”. Așezat la palat, în mijlocul vrăjitorilor, al magilor și al împăraților peste ținuturi, Daniel poartă numele „Dumnezeu este Judecătorul”.

Ca tânăr, a fost dus ca rob din Israel la Babilon, în robie a hotărît să nu-și piardă specificul național evreiesc, refuzând să „se spurce mîncînd din bucatele aduse de la masa împăratului” (Dan. 1:8). Pus în școală, a dat curînd dovadă de o înțelepciune cu totul ieșită din comun, dar mai ales s-a evidențiat prin capacitatea supranaturală de a pătrunde în lumea lui Dumnezeu și de a primi tîlmăciri pentru

vis și vedenii. În Babilon, pentru declanșarea procesului de asimilare, „căpetenia famenilor dregători” i-a schimbat numele în „Beltșatar” (Cel cu viața păzită de Bel). Procesul de îndoctrinare și de asimilare n-a reușit în cazul lui Daniel și al celor trei prieteni ai săi. Ori de câte ori apare în textul cărții, numele Beltșatar este însoțit de numele real al lui Daniel (Dan. 1:7; 2:26; 4:8; 4:9, 18, 19; 5:12; 10:1). Chiar și cartea stă de mărturie, fiind numită cartea lui Daniel, nu a lui Beltșatar! Profetul s-a numit întotdeauna pe sine „Daniel” („eu, Daniel” – 7:15; 8:1; 9:2; 10:2 „pe mine, Daniel” – 7:28; 8:15, 27,). Îngerul Gavril îl numește „Daniel”: „Daniele, am venit acum să-ți luminez mintea” (9:22; 10:11-12; 12:4, 9). Și tot Daniel l-a numit, la bătrînețe, și împăratul Darius: „Daniele, robul Dumnezeului celui viu, a putut Dumnezeul tău, căruia Îi slujești necurmat, să te scape de lei?” (Dan. 6:20).

PREZENTAREA LECȚIEI

1. Daniel nu își compromite valorile (Daniel 1:8-10)

- Cererea lui Daniel (v. 8)

- Cererea este aprobată (v. 9, 10)

cu diplomație, poate depăși multe momente de criză.

2. Soluția oferită de Daniel (Daniel 1:11-16)

- Perioada de probă (v. 11-14)
- Rezultate exemplare (v. 15, 16)

Părerea că Daniel a ținut toată viața sa dieta vegetariană ca să nu se spurce cu bucatele de la masa împăratului din Babilon nu are însă suport biblic. Iată ce citim în text:

„În vremea aceea, eu, Daniel, trei săptămâni am fost în jale. N-am mâncat deloc bucate alese, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin și nici nu m-am uns deloc, până s-au împlinit cele trei săptămâni“ (Dan. 10:2-3).

3. Hărnicia și seriozitatea lui Daniel (Daniel 1:17-21)

- Dumnezeu le dă pricepere (v. 17, 18)
- Mai pricepuți ca cei fără Dumnezeu (v. 19-21)

Dumnezeu?”

- Putem învăța mult studiind viața de rugăciune a lui Pavel. Scriptura nu conține transcrierea rugăciunilor lui, dar face referințe la subiectele rugăciunilor lui. Există multe asemănări cu rugăciunile lui Daniel, în special în privința priorităților spirituale.
- Orice pas important din viețile noastre trebuie să înceapă pe genunchi.

APLICAȚII PRACTICE

- În loc să fie descurajați de situația negativă în care se aflau, Daniel și prietenii lui au folosit-o ca pe un prilej să-L cinstească pe Dumnezeu printre păgâni.
- La fel ca și Daniel, noi suntem străini într-o lume care nu-L cunoaște pe Isus. Dorința noastră de „a asculta mai mult de Dumnezeu decât de oameni” (Fapte 5:29) nu înseamnă neaparat că apărarea valorilor noastre trebuie făcută cu ostilitate. O poziție fermă, luată

Este clar că în afara perioadei de la începutul robiei sale și a celor trei săptămâni de jale, Daniel le-a făcut pe toate cele citate, adică „a mâncat carne, a mâncat bucate alese și a băut vin“. Râvna unor predicatori ne-a obișnuit însă să credem altfel ...

aplecă asupra scrierilor profetice ale lui Ieremia („în anul dintii al domniei lui, eu, Daniel, om văzut din cărți că trebuiau să treacă 70 de ani pentru dărâmurile Ierusalimului, după numărul anilor despre care vorbise Domnul către proorocul Ieremia” – cap.9:2), și ale lui Isaia. Acesta vorbise nu numai despre căderea viitoare a Babilonului, dar pomenise pe nume chiar și pe cel ce avea să dea decretul de reîntoarcere a iudeilor în Canaan și de rezidire a templului din Ierusalim: Cir persanul (Isaia 45 și 46).

Cum trebuie să fi trăit evreii toate aceste evenimente? Cum trebuie să se fi uimit ei văzându-le prințând viață chiar sub ochii lor? Experiențele din acești 70 de ani de evenimente supranaturale explică spulberarea îndoielilor și rătăcirilor lor și transformarea lor într-un popor cu o adorare totală, unică și definitivă pentru Iehova. În lecția de azi, Daniel dă poporului un exemplu de pocăință în anticiparea izbăvirilor minunate care vor veni.

Aranjarea cărții este foarte clară: primele 6 capitole sunt istorice, iar ultimele 6 capitole sunt profetice.

PREZENTAREA LECȚIEI

- 1. Păcatele poporului (Daniel 9:4-8)**
 - Răzvrătirea poporului (v. 4, 5)
 - Neascultarea de prooroci (v. 6)
 - Rușinea poporului (v. 7, 8)
- 2. Sfințenia lui Dumnezeu (Daniel 9:15, 16)**
 - Sfințenia în putere (v. 15)
 - Sfințenia în îndurare (v. 16)
- 3. Cererea lui Daniel (Daniel 9:17-19)**
 - Pentru reînnoirea închinării (v. 17)
 - Pentru reînnoire națională (v. 18, 19)

APLICAȚII PRACTICE

- Rugăciunea lui Daniel trebuie să ne îndemne să ne întrebăm: „Ne rugăm noi la fel de sincer, cu aceeași sensibilitate la păcatul din viețile noastre și la dependența noastră față de

14 IANUARIE 2018

CREDINȚA CARE PRODUCE ÎNDRĂZNEALĂ

SCOPUL: Să identificăm situații din ziua de astăzi care necesită o credință îndrăzneată, la fel ca cea a lui Ședrac, Meșac și Abed-Nego.

TEXTUL LECȚIEI

Daniel 3:19-23, 26-28

VERSETUL DE AUR

Daniel 3:28

“Nebucadnețar a luat cuvântul și a zis: „Bindecuvântat să fie Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, care a trimis pe îngerul Său și a izbăvit pe slujitorii Săi care s-au încrezut în El, au călcat porunca împăratului și și-au dat mai degrabă trupurile lor decât să slujească și să se închine altui dumnezeu decât Dumnezeului lor!” — Daniel 3:28

CONTEXTUL LECȚIEI

Refuzul lui Daniel de a se lăsa identificat cu un idol păgân este o

conformare la strictețea citată în psalmi: „Idolii se înmulțesc, oamenii aleargă după dumnezei străini, dar eu n-aduc jertfele lor de sânge și nu pun numele lor pe buzele mele“ (Ps. 16:4).

De fapt există un motiv foarte

întemeiat pentru care factorul supranatural este atât de proeminent în această carte, în vremea aceea Israelul se afla în captivitate. Ierusalimul se găsea în ruină. Chiar și Templul – ultima speranță a evreilor – fusese ras de pe fața pământului. Într-un fel, Iehova, Dumnezeu evreilor se dovedise mai slab decât dumnezeii Babilonului! Bel-Merodah îl învinsese pe Iehova, sau cel puțin așa le plăcea să creadă celor din păgînul imperiu. Și tot așa erau înclinați să creadă și evreii. Reîntoarcerea și refacerea păreau imposibile. Nimeni nu credea în spusele lui Ieremia care estimase durata robiei la numai 70 de ani. La urma urmei, de ce s-ar ține Dumnezeu de această promisiune dacă nu s-a ținut de promisiunile făcute lui David și Solomon?!

Lucrările supranaturale relatate de Daniel au fost tocmai niște răspunsuri date unor astfel de gânduri. Ele au avut caracterul unor semne venite din partea lui Iehova și adresate lui Israel și neamurilor deopotrivă ale credinței.

PREZENTAREA LECȚIEI

- 1. Mânia regelui (Daniel 3:19-23)**
 - Schimbarea de atitudine (v. 19a)
 - Răspunsul draconic (v. 19b-21)
 - Victime colaterale (v. 22, 23)
- 2. Lucrarea Dumnezeului atotputernic (Daniel 3:26-28)**
 - Schimbarea de atitudine (v. 26)
 - Verificarea amănunțită (v. 27)
 - Recunoașterea lucrării lui Dumnezeu (v. 28)

APLICAȚII PRACTICE

- Scriitorul cărții Evrei vorbește despre cei care „au stins puterea focului” (Evrei 11:34), o referire la Ședrac, Meșac și Abed-Nego. Scriptura ne asigură că Dumnezeu este întotdeauna alături de copiii Săi și nu îi lasă singuri niciodată. Indiferent de „flăcările” de care sunt înconjurați, într-o lume căzută și păcătoasă, ei sunt protejați de prezența Domnului.

21 IANUARIE 2018

CREDINȚA CARE DUCE LA ASCULTARE

SCOPUL: Să înțelegem cum putem folosi rugăciunea lui Daniel ca exemplu pentru noi, creștinii din ziua de azi.

TEXTUL LECȚIEI

Daniel 9:4-8, 15-19

VERSETUL DE AUR

Daniel 9:19

“Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! Ia aminte, Doamne! Lucrează și nu zăbovi, din dragoste pentru Tine, Dumnezeul meu! Căci Numele Tău este chemat peste cetatea Ta și peste poporul Tău!” – Daniel 9:19

CONTEXTUL LECȚIEI

De la Ezechiel știm că Daniel devenise celebru chiar fiind încă în viață. Și cum s-ar fi putut să fie altfel după întâmplări ca cele relatate în capitolele

2 și 3 ale cărții sale? Ba încă sub influența lui Daniel, Nebucadnețar emisese și celebrele lui proclamații către toate popoarele din Imperiu în care recunoștea suveranitatea Dumnezeului evreilor (cap.4). Asemenea lucruri nu puteau să-i lase indiferenți pe cei din Israel. Cu o nouă și arzătoare dorință, ei s-au